

чергу, передбачає нові вимоги до компетентностей майбутніх фахівців. Для процесу формування професійної компетентності майбутніх юристів важливим є визначення її компонентів (набір знань, навичок та відносин), критеріїв (когнітивний, операційний, особистісний), показників та рівнів (високий, достатній, критичний).

1. На шляху до Європейського простору вищої освіти: відповіді на виклики глобалізації: Комюніке Конференції Міністрів європейських країн, відповідальних за сферу вищої освіти. – Лондон, 16–19 травня 2017 р.

2. Національна рамка кваліфікацій. Додаток до Постанови Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2011 р. № 1341 // Офіційний вісник України. 2011. – № 101. – Стаття 3700, код акта 59774/2011. – 15 с.

3. Програми сертифікації Центру розвитку професійних стандартів. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.uamdbе.org.ua/eng/news/?id=140>. – Заголовок з екрану.

Вербицька Аліна Олександрівна,
студентка юридичного факультету

Науковий керівник – доцент кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін
кандидат філологічних наук, доцент

Мороз Валентина Яківна

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

ПРОФЕСІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ МАЙБУТНЬОГО ЮРИСТА: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВИРІШЕННЯ

Компетентнісний підхід до формування змісту освіти – новий інноваційний метод для вищих навчальних закладів, який передбачає набуття молоддю знань, умінь, і навичок, спрямованих на їхню трансформацію в компетентності, сприяє інтелектуальному й культурному розвитку особистості, формуванню в неї здатності швидко реагувати на запити часу. У цьому аспекті створення суспільства громадян високого соціального, політичного, культурного й морального статусу є нагальною потребою часу. Зміни у нашому суспільстві сприяють формуванню культури майбутнього юриста: мовної, мовленнєвої, риторичної, національно-патріотичної, моральної, правової та ін.

Інтеграція України до світового освітнього простору супроводжується суттєвими змінами в системі освіти. Такі зміни викликають посилену увагу до людини як творчої особистості. Саме тому одним із стратегічних завдань реформування освіти згідно із Законами України «Про освіту», «Про вищу

освіту» і Національною доктриною розвитку освіти у XXI ст. є формування високоосвіченої, творчої особистості. З огляду на це від педагогів, їхніх інноваційних методів залежить професійна підготовка фахівця.

Для реформування й модернізації вищої освіти і науки України насамперед потрібно створити ефективне освітнє середовище, запроваджуючи прогресивні нововведення, інноваційні технології і нові моделі навчання. У такому аспекті можна говорити про необхідність запровадження компетентнісного підходу до професійної підготовки майбутнього фахівця будь-якої галузі.

Слід зазначити, що парадигма й методологія освіти кінця XX ст. зазнала суттєвих змін, вона замінюється методологією інформаційного суспільства. У зв'язку з цим провідним орієнтиром освіти є формування особистості, що здатна творчо мислити, саморозвиватися протягом життя. Формування особистості – процес, який визначається особистим вільним вибором і самовизначенням студента, з наданням йому допомоги в оцінці пріоритетів професійної освіти. Метою освіти в Україні є виховання громадян держави, високоосвічених, висококваліфікованих, справжніх фахівців своєї справи. Завдяки такій підготовці професіоналів держава стане прогресивною в економіці, бізнесі, політиці, освіті, юриспруденції і т. д. У процесі професійної підготовки студенти здобувають низку компетентностей (знань, умінь, навичок, ставлень тощо) для забезпечення гармонійної взаємодії з технологічним суспільством, що швидко розвивається.

Провідною метою концептуальної освіти у Дніпропетровському державному університеті внутрішніх справ є навчання й оволодіння студентами всіма видами компетентностей під час виконання тих або інших завдань: самостійного пошуку інформації, необхідної для досягнення мети, добору засобів аргументації та переконання, застосування знань під час прийняття рішень, особливо професійних, побудови термінологічного апарату: розмежування понять «компетенція» і «компетентність»; «мовна компетенція» і «мовна компетентність», «комунікативна компетентність», «соціальна компетенція/компетентність», «мовна освіта», «мовна особистість», «мовна норма», «мовна поведінка» тощо. З позицій компетентнісного підходу саме такі важливі компетентності забезпечують рівень професійних знань майбутнього юриста, рівень його мовної, мовленнєвої, духовної культури. Засвоєння студентами будь-яких знань, умінь і навичок передбачає конкретні дії, операції, виконання яких розвиває в них компетентність у професійній діяльності. Професійна компетентність – це готовність діяти в сфері власної компетенції, це індивідуальна якість, що визначається особистими успіхами та старанністю в будь-якому виді діяльності, сприяє виконанню своїх обов'язків або сфери компетенції на високому рівні. Виокремимо головні поняття: соціально зумовлені вимоги до рівня підготовки фахівця називають компетенцією, а рівень відповідності цим вимогам – компетентністю. Отже, компетентність – це показник того, добре чи погано виконано справу. Компетентність – склад-

на інтегрована якість особистості, що зумовлює можливість здійснювати певну діяльність, причому мова йде не про окремі знання або уміння, навіть не про сукупність окремих процедур діяльності, а про властивість, що дає змогу людині здійснювати діяльність у цілому. Компетентність визначає здатність особистості вирішувати проблеми та типові завдання, що виникають у реальних життєвих ситуаціях, у різних сферах діяльності на основі використання знань, навчального й життєвого досвіду та відповідно до засвоєної системи цінностей.

Отже, професійна компетентність – якісна характеристика рівня оволодіння особистістю своєю професійною діяльністю, яка передбачає: усвідомлення своїх спонукань до цієї діяльності (потреб, інтересів, прагнень, ціннісних орієнтацій, мотивів діяльності, уявлень про свої соціальні ролі); оцінювання своїх особистісних властивостей та якостей як спеціаліста (професійних знань, умінь, навичок, професійно значущих якостей), регулювання на цій основі свого професійного становлення.

1. Бацевич Ф.С. Словник термінів міжкультурної комунікації. – К.: Довіра, 2007. – 205 с.

Вознюк Лідія Володимирівна,
доцент кафедри освітнього менеджменту,
кандидат педагогічних наук,
*(«Дніпровська академія неперервної освіти»
Комунального закладу вищої освіти
Дніпропетровської обласної ради)*

РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ОСОБИСТІ ПЕДАГОГА В СИСТЕМІ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ

Постановка проблеми у загальному вигляді. Інтеграція України в європейський та світовий соціокультурний та економічний простір, перехід до інформаційного суспільства отребує нових підходів до розвитку та становлення професійної компетентності особистості педагога. Важливу роль при цьому відіграє система неперервної освіти основним завданням якої є забезпечення умов для постійного підвищення рівня професійної компетентності педагога, його інтелектуального та загальнокультурного рівнів. Особливо це стосується педагогічних працівників, які суттєво впливають на трансформаційні зміни в організації сучасної шкільної освіти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемам розвитку систе-